N°. 32. A°. 1838.

ZATURDAG, den 21sten APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 April 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 14 dezer maand, N°. 464 | 421, is bepaald, dat het thans nog bestaand *Collegium Medicum*, op den 18den der loopende maand zal ontbonden — en vervangen worden door de bij de Wet van 24 Januarij | 19 Maart dezes jaars, (Gouvernements-blad N°. 2), ingestelde *Commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, tot Leden van dewelke zijn benoemd:

De Heer J. ZAAL, Lid van den Kolonialen Raad, als *Voorzitter*.

En als *Assessoren*, de Heeren:

J. GROESBEEK, in hoedanigheid van Stads Geneesheer.

G. H. HONING, in hoedanigheid van Stads Heel- en Vroedmeester.

F. W. HOSTMAN, Med. Doctor, — en

C. D. BETTING, Apothekar.

En als plaatsvervangers geassumeerd de Heeren:

C. F. BERCH GRAVENHORST, Med. Doctor, — en

J. F. DE ROOIJ, Apothekar.

Terwijl tot *Scriba* bij dezelve Commissie is benoemd de Heer J. ABRAHANSZ, Apothekar, — en tot *Deurwaarder* de Heer W. J. VANIER, met bepaling echter dat de functien van dezen laatsten, *provisioneel* zullen worden waargenomen door den Heer R. C. VAN DER VREUGD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 April 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 14de dezer, N°. 466 | 423, is de Directeur van 's Lands Grond *Bonifacius* M. J. GELDERLEN, als Adjunct toegevoegd aan den Assistent ten burele van den Procureur Generaal meer bijzonder voor de Administrative Policie, in welke hoedanigheid hij alzoo tot het doen van schouwingen en opname bevoegd is.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 April 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te meldene Slaven, te weten:

CAREL STEIN, voor de Slaven *Gustaphina* en *Wimpie*; hem in eigendom toebehoorende.

LOUISA van FANNIJ van RENSEIJL, voor de Slavin *Amaranta*; haar in eigendom toebehoorende.

J. L. VAN TOLL en J. L. DE BIJE qq. Erven J. H. ROOSWIJK, voor de Slavin *Christina*; gemelde Erven toebehoorende.

DOORTJE van ROESEL, voor de Slaven *Marius* en *Henriette*, haar in eigendom toebehoorende.

JAN FREDERIK KAERSENHOUT, als Straatvoogd over en voor de Slaven *Pieter* en *Hermina*; — en

LUNA LOBO weduwe ARON WELCOM, voor de Slaven *Rosetta*, *Eva*, *Joseph*, *Jan* en *Albert*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen magten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 19 April 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GODARD HENDRIK VAN ZUTPHEN, en CHRISTINA MARIA FRANCINA VAN ZWOL; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Administrative Policie.

Aan de daarbij belanghebbende eigenaren en bewoners van huizen en gebouwen ter dezer Stede, wordt kennis gegeven, dat, op den 25 April e. k. en volgende dagen, door den Directeur op 's Lands Grond *Boniface*, M. J. GELDERLEN, als ADJUNCT van den Assistent ten burele van den Procureur Generaal *voor de Administrative Policie*, eene ALGEMEENE SCHOUWING over de *Huizen*, *Grondplanten*, *Schoeijingen* enz. zal worden gehouden.

Paramaribo, den 18 April 1838.
De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Militair Bureau.

Den 17 April 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal is bij Gouvernements-order van heden, aan den Heer Kapitein Kommandant van de Koloniale Guides, JOSEPH SCHEEK; de titulaire rang van MAJOOR verleend, en zijn bij voornoemde order aan denzelven opgedragen de functien van Officier belast met het Genie-departement.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Mengelingen.

HET AVONDBEZOEK.

De verkeerde Reiskoffer.

(*Vervolg en slot van No. 30.*)

»Beloof mij," zeide hij, »stilzwijgendheid, en ik zal uw alles ter hand stellen." Ik deed dit gaarne. Hij opende eene kist, en legde mij eenige duizenden aan effecten voor. »Met het dubbele der som hoop ik boete te doen," zeide hij langzaam, »Ziehier een papier, waaruit blijkt, dat het bewuste kistje bijna ƒ27,000 bevatte. De helft daarvan behoorde mij. Moge de arme weduwe het als een bewijs der opregtheid van mijn berouw aanmerken! Bij God! dat geld heeft mij geen zegen aangebragt. Ik vlugtte, maar kon mijn geweten niet misleiden. Het heeft mij op de ziel gebrand; maar nooit had ik den moed, het terug te geven. Ik woon hier sedert jaren, welvarend naar het uiterlijke, maar onophoudelijk gemarteld door de vreeselijkste folteringen. Ik dank God, dat ik in de gelegenheid ben, dezen steen van mijn hart af te wentelen. Thans ben ik arm, want ik leefde van de rente der rampzalige som. Het mij toekomende wil ik niet. Ik zal mijn kommerlijk leven wel rekken, en al moet ik van honger sterven, deze straf is niet zwaar genoeg voor den ellendige, die zóó bedriegen kon."

Afgemat zonk hij neder. Ik kon niet besluiten, meer, dan de hoofdsom, der weduwe toekomende, tot mij te nemen, schoon hij mij de renten, sedert de verloopene jaren, mede wilde opdringen.

»Nog iets," zeide DE B..., zich een weinig hersteld hebbende. »Ziehier een afschrift van mijn notarieel opgemaakt testament. Bij hetzelve is de weduwe P..., of hare afstammelingen, benoemd tot mijne eenige erfgename, met een verzegeld papier, dat de bekentenis mijner misdaad bevat. Neem gij het haar toekomende, en zweer mij, dit laatste aan niemand te zullen ontdekken!"

Het gelukte mij eindelijk hem tot bedaren te brengen, en hem te wijzen naar eenen geestelijke, aan wien hij zooveel noodig van zijne omstandigheden mededeelen kon, ten einde in de Godsdienst troost te vinden.

Diepgeroerd verliet ik hem. Mijn God! zeide ik tot mijzelven, wat is de mensch! Eene hoogere hand kon ik hier niet miskennen. Het bezoeken van eenen vriend moest mij naar *Rotterdam* brengen. Ik moest juist te gelijk met den Advocaat, in, en de stoomboot zijn. Ik moest den sleutel van mijn koffer vergeten. Onze reiskoffers moesten elkander zoo bijzonder gelijken. De brief van DE B... moest juist in mijne handen vallen. Ik moest het schrift herkennen. En dat alles, om eene misdaad te ontdekken, die anders tot den dood van den schuldige onhersteld zou gebleven zijn; om eene ongelukkige weduwe en dochters uit kommerlijke omstandigheden te redden...,

»En, misschien, om eenen ouden zondaar met troost de eeuwigheid te doen ingaan," merkte de Leeraar aan.

Spaart mij, vrienden! het verhaal mijner

ontmoeting van de weduwe P... Eene bijzonderheid doe u oordeelen over haar gevoel. Zij leefde wel bekrompen, maar vergenoegd. Hare oudste dochter werd bemind door eenen Officier, een zeer braaf en achtingwaardig mensch. Hij had de beminnelijke MARGARETHA zoo gaarne de zijne genoemd; maar — noch hij, noch zij bezaten middelen, om de storting, door het Rijk gevorderd, te kunnen goedmaken. Deze omstandigheid baarde allen veel kommer. Maar nu viel ook deze hinderpaal weg; te meer, daar DE B... of VAN S... kort daarna overleed, en aan de weduwe P... van zijnen uitersten wil behoorlijke kennis werd gegeven, en dezelve ten uitvoer gelegd.

»Mijne oogen beginnen te pinken," zeide de Schoolmeester. »Wij moesten nu, dunkt mij, dadelijk scheiden; want ik wil liever met den indruk van het verhaal des Burgemeesters naar huis gaan, dan iets anders hooren of zeggen."

»Waarachtig! de meester heeft gelijk," zeide de Doctor. En de vrienden gingen huiswaarts.

BULWER. — O'CONNEL. — SPINDLER.

Edward Lytton Bulwer is een rijzig en schoon man, met regelmatige wezenstrekken, gebogen neus, langwerpig aangezigt en donkerbruin haar. Hij is niet ouder dan 35 jaren; en men zegt, dat zijn letterkundige arbeid hem jaarlijks 1200 à 1500 pond (14 à 18000 gulden Holl.) opbrengt. Zijne redevoeringen in het Parlement werkt hij steeds zorgvuldig uit, en prent dezelve in zijn geheugen. Zijne taal is even zoo gekunsteld en gemaakt als zijn toilet en zijn geheel persoonlijk voorkomen. Hij is een van de beste kalanten der *Londensche* kleedermakers en kappers, daar bij hem haar en gewaad steeds naar de laatste mode ingerigt moeten zijn. De wijs en manier, waarop hij zich uitdrukt, is uiterst omslagtig en als op stelten gaande. Zijne stem, hoezeer zwak, is welluidend, en hij spreekt steeds met veel gemakkelijkheid en *flux de bouche.* Zijn parlementair paradestuk is reeds lang de opheffing der zegelbelasting op de nieuwspapieren geweest, over welk onderwerp hij gewoon is in elke jaarszitting een voorstel te doen. Bij dat alles schijnt hij het niet ernstig daarmede te meenen, aangemerkt hij verleden jaar aan de verzoeken der vrienden van den Heer Spring Rice gehoor gaf, en naliet zijne motie door te zetten.

O'Connell is van eene groote, athletische gestalte, naar geest en ligchaam de sterkste man in het Lagerhuis. Hij schijnt steeds opgeruimd en vrolijk, en ziet er nooit neêrslagtig of bekommerd uit. Ook onder de ongunstigste tijdsomstandigheden geeft hij de hoop niet op, om de zaak van regt en menschlijkheid, naar *zijne* inzigten vroeg of laat te zien zegevieren. In zijne gebaren heeft hij iets zeer onbevalligs en plomps. Hij blijft geen oogenblik op dezelfde plaats, en altijd is zijne houding onnatuurlijk en ongepast. Nu eens kromt hij nek en rug als een boog, en strekt den regter arm ver voor zich uit; dan weder haalt hij het hoofd geheel terug, en zet de hand in de zijde. Terstond daarop rekt hij den hals in de hoogte, en maakt een zoo lang en klagelijk gezigt, alsof hem het hoofd voor de voeten gelegd moest worden. Somwijlen ook heft hij beide de armen te gelijk in de hoogte, en pakt zich bij de paruik, alsof hij dezelve in duizend stukken wilde rukken. In 1831 rukte hij zich werkelijk, te midden zijner schitterende redevoering over het intrekken der Unie, de das van den hals en legde haar nevens zich neder, zonder daardoor in den stroom zijner welsprekendheid gestoord te worden. Ook al is hij geheel onvoorbereid, heeft hij zijn onderwerp volkomen in zijne magt. Spreekt hij van *Ierlands* rampen, dan is zijne schildering zoo krachtig, zijne rede zoo wegslepend, dat men tranen in veler oogen ziet glinsteren. Plotseling echter springt de redenaar, met eene kluchtige wending op iets anders over, en zijne scherts wordt door een luid gelach gevolgd. Men weet niet, of hij meer door aandoening dan door spot en hoon invloed op zijne toehoorders oefent en derzelver gemoederen beheerscht. De stijl zijner rede is noch beschaafd noch sierlijk, maar krachtig en treffend. Zijne stem is sterk, vol en tot alle buigingen in staat, naar mate zijne luim zulks medebrengt. En deze man is reeds 61 jaren oud, hoezeer hij er uitziet als een veertiger. Hij hoopt nog wel 30 jaren te leven, omdat, zegt hij, de meesten zijner voorvaders bijna honderd jaren oud geworden zijn.

Wegens een onbezonnen jongensstreek (vermeldt Prof. Wolff, te *Jena*) werd Spindler, als knaap, te *Straatsburg*, waar zijn vader Orchestmeester was, voor het geregt gedagvaard, en, na een kort verhoor, in eene gevangenis geworpen, waar het gezelschap der volslagenste booswichten hem ten deel viel. De wet sprak tegen hem, en, naar de *Fransche* regtspleging, wachtte hem eene gestrenge straf. Tot zijn geluk, bewees een Advocaat; dat hij de jaren der verantwoordelijkheid nog niet bereikt had. Te midden van het gejuich des volks werd hij vrijgesproken, en in zegepraal huiswaarts gedragen. — Later studeerde Spindler in de Regten, maar verliet dezelve, om Komediant te worden! Te dien tijde schreef hij, onder bezwaarde omstandigheden, zijnen *Bastaard.* Reeds gehuwd en der armoede ter prooije, zond hij het handschrift aan eenen vriend in *Zwitserland*, met verzoek, hetzelve tot elken prijs aan den man te helpen. Deze stelde het in handen van den ouden Orell, te *Zurich*, maar liet, uit onbedachtzaamheid, Spindler's brief aan hem daarin liggen, waaruit bleek, dat het werk voor een prijsje te bekomen was. Van eischen kon dus geene vraag meer zijn. Spindler moest lang wachten, eer zich Orell bij den onderhandelaar aanmeldde, en, na vruchteloos bij dezen om eene prijsbepaling te hebben aangehouden, hem een' wissel van 2000 florijnen, als honorarium voor den schrijver, toeschikte. »De Roman," dus schreef de waardige Boekhandelaar, »is wel geen meesterstuk, maar van den maker kan iets worden." Er is van Spindler, ook naar het uitwendige, inderdaad iets geworden! Hij bewoont thans, als een welgesteld man, een eigen huis te *Baden-Baden.*

Hondentrouw.

(*Gazette des Tribunaux.*)

Vóór eenige dagen verschenen twee onbekende voetreizigers aan de deur eener herberg bij *Vervins.* Op het zien van hen werd de hond eens koopmans, in dezelfde herberg vertoevende, woedend, en vloog hun met zulk eene drift naar de keel, dat men moeite had hem te doen loslaten. De vreemdelingen deden natuurlijk hun beklag, en de meester van den hond, die anders zeer zachtzinnig was, stond versteld van deszelfs woede. De aangevallenen zich verwijderd hebbende, was de hond terstond kalm, en onderscheidene personen kwamen en gingen, zonder dat het beest er eenige acht op sloeg, veel min hen bedreigde. De reizigers keerden terug, vernieuwde woede en vernieuwde aanval van den hond. Men verloste hen andermaal van het vergramde dier, en wees hun eene kamer aan. Intusschen wekte die vijandige houding, die onbedwingbare woede van den hond tegen twee, zoo men meende, hem geheel onbekende personen, bijzondere oplettendheid. Men bespiedde de twee vreemdelingen, en hoorde den een' tot den anderen zeggen: Die vervloekte hond schijnt ons na acht jaren te herkennen." En inderdaad, het kwam nu uit, dat de hond, vóór dat hij aan zijnen tegenwoordigen meester kwam, had toebehoord aan diens broeder, die, acht jaren geleden, vermoord was geworden door tot dusverre onbekend geblevene daders! Op grond van dit een en ander, werden beide de vreemdelingen gevat, en bevinden zich thans in de gevangenis van *Vervins.*

Op Aschdag verbrandden de bewoners van een dorp in het *Fransche* Departement van *Gironde*, naar ouder gewoonte, eene stroopop. Een hond, die de omgehangene kleederstukken, welke zijnen meester toebehoorden, herkende, en blijkbaar meende, dat deze zelf verbrand werd, wierp zich in de vlammen, om hem te bevrijden. Niet dan met de uiterste moeite gelukte het, het getrouwe beest te redden, en niet vóór dat hij zijnen heer, die hem riep, onder de omstanders ontwaarde.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
S. F. FLU.

Woensdag, den 18den April 1838.

1°. Het *HUIS* en *ERF*, op den hoek van de *Weide-* en *Rust en Vredestraten*, Lr. D. No. 99; aankomende den Boedel MIETJE VAN DER ASSEN. *f* 850. — *S. F. Flu.*

2°. De *OPSTALLEN*, staande op het vererfpachte Erf, gelegen aan de *Keizerstraat*, Lr. C. No. 129; aankomende den Boedel MARGARETHA MESQUITA geboren ECKHART. *f* 3,000. — *Opgehouden.*

Advertentiën.

(16561) Heden verloste vrij voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, DIENTJE COSTER, geliefde Echtgenoot van JOSEPH HEIDEMANS.

PARAMARIBO, *19 April 1838.*

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente*, verwittigen hunne Ledematen, dat het door het Kerkbestuur opgemaakte cohier van Finta over het loopend jaar, van heden tot en met den 2den Mei e. k., ten huize van den ondergeteekenden, als Ontvanger der voorschrevene Gemeente, ter inzage is liggende, van 1 tot 4 uren des namiddags, met uitnoodiging aan die zich over het op hetzelve cohier aangeslagene mogten bezwaard achten, daarvan binnen voormelden tijd, aan Parnassijns voormeld, schriftelijke opgaaf te doen.

Paramaribo, den 19 April 1838.

De fungerende Secretaris derzelver Gemeente,

M. J. POLAK.

(15578) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op den 23sten, 24sten en 25sten dezer, ten Gouvernements-huize verkoopen: Welonderhoudene *MEUBELEN, KOPER-, GLAS-, PORCELEIN-* en *AARDEWERK, ZILVER-* en *PLEETWERK.*

De Goederen, zijn HEDEN en op de dagen der Venduen te bezigtigen.

(17588) B. H. ESSER is voornemens deze Kolonie voor een *drietal* maanden te verlaten.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 17den dezer, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. WM. E. HERRICK, van *Glouchester*, hebbende 23 dagen reis. Passagier: C. CARILO.

Den 18den, de Nd. Am. Brik *Adriatic*, Kapt. F. CURTIS, van *Wilmington*, hebbende 22 dagen reis.

Uitgeklaard.

Den 14den dezer, het Schip *Catharina*, Kapt. H. H. BAKKER, naar *Amsterdam*; lading: 279 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen en 21 balen Cacao.

Den 19den, de Nd. Am. Brik *Balance*, Kapt. N. C. CODRINGTON, naar *New-York*; lading: 130 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.